

lig tydeligt og klart, hvor Vedligeholdelsen af Broen hviler, hvad Færdsel over Broen angaar. Det er der ingen Tvivl om. Det, der da er tilbage, er altsaa Spørgsmaalet om Vedligeholdelsen af Broen, for saa vidt den ogsaa tjener som Gennemsejlingsled for Skibe, der passere Mariager Fjord. Der vil altsaa det ærede 7de kongevalgte Medlem hævde, at Staten har Pligt til Vedligeholdelse af Broen, en Pligt til at erstatte de Skader, som maatte ske igennem Paasejling, og bygger sin Anskuelse paa, at Ministeriet Gang efter Gang har bevilget Beløb til Ubedring af saadanne Skader. Jeg tillod mig i Gaar at gøre opmærksom paa, at naar Ministeriet havde gjort dette adskillige Gange og stillet Forslag derom, var det ikke, fordi Ministeriet betragtede sig som havende nogen Vedligeholdelsespligt, men fordi Ministeriet erkendte, at de Sikringsværker, der vare opførte til Beskyttelse af Broen mod Paasejling, endnu ikke vare fuldførte i en saadan Stand, at man kunde sige, de vare fuldt forsvarlige, og naar man har foreslaaet en Anmærkning optagen i Aar, som skulde frigøre Ministeriet for dets Vedligeholdelsespligt, var det paa Grundlag af, at 2 sagkyndige nu havde sagt, at naar den Bevilling, som er optagen paa Tillægsbevillingsloven i Aar, bliver anvendt til yderligere Sikringsforanstaltninger, vil Forholdet være betryggende, og saa var Tiden kommen til at fastslaa, at Ministeriet ikke har en saadan Vedligeholdelsespligt, som Bestyrelsen for Hadsund-Banen vil hævde.

Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af den Overenskomst, jeg nævnede, som forhaabentlig med tilstrækkelig Tydelighed ville slaa fast, at der ikke kan være Tale om, at Regeringen har Vedligeholdelsespligt overfor Skader, der paaføres Broen ved Paasejling. I første Stykke af § 5 i denne Overenskomst bestemmes der, at der af den Indtægt, som Godstrafikken og Persontrafikken over Broen indbringe, skal henlægges visse Procent til en Fond, der kan stige til 50,000 Kr., men ikke overstige dette Beløb, og saa hedder det i næste Stykke: „Af denne Fond, der skal sikres paa en efter Ministeriets Skøn betryggende Maade, maa kun efter Ministeriets nærmere Godkendelse afholdes Udgifter til Afhjælpning af Skade, der maatte blive paaført selve Brobygningen med Tilbehør ved Naturbegivenheder, Paasejling eller paa anden Maade, for saa vidt Skaden ikke kan tilregnes Ledelsen af Aalborg-Hadsund Jernbanen eller kan erholdes erstattet af den

skadegørende eller andetsteds fra. Overstiger Skadens Ubedring, der skal foretages snarest muligt og med den mindst mulige Afbrydelse af Driften og Færdselen paa Broen, Reservefondens Beholdning ved Udgangen af det Aar, hvori Skaden er sket, med mindst 5,000 Kr., fordeles Restbeløbet ligeligt mellem de tvende Baner“. Jeg tror, at efter Oplæsningen af dette lille Stykke i denne Overenskomst om Pligten til Vedligeholdelse for Paasejlingsskader vil al Diskussion om, hvor Vedligeholdelsespligten ligger, være ganske overflødig.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtærede Ministers Oplæsning af Overenskomsten fra 1902 vil jeg gerne tillade mig at bemærke, at den Overenskomst har været tilstillet Folketingets Finansudvalg, som altsaa rimeligvis har været bekendt med den under de Samraad, som have været førte med den højtærede Minister om denne Sag. Men uagtet Folketingets Finansudvalg har været bekendt med denne Overenskomst, har Stillingen dog været, som af mig i Gaar refereret, den, at hele Folketingets Finansudvalg og derefter hele Folketinget har sluttet sig til den Opfattelse, som Banen har gjort gældende. Jeg vil gerne have Lov til at tilføje, uagtet jeg mener, at Sagen er tilstrækkelig tydelig og klar, i alt Fald fra vort Standpunkt set, at til Trods for, at denne Overenskomst, som er stadfæstet af Ministeriet 1902, har været gældende siden da, har Ministeriet, som jeg allerede har nævnt før i Dag, ikke een Gang, men mange Gange, baade skriftlig og mundtlig, bemyndiget os til paa Statens Vegne at optræde som Sagsøger i Anledning af Beskadigelser, der ere paaførte Broen, idet Staten er optraadt som Ejer. Hvis Banen havde denne juridiske Forpligtelse, som den højtærede Minister vil gøre gældende, til at skulle istandsætte alle de Beskadigelser, som der har været Tale om, saa gad jeg vide, hvorfor man skulde indhente Ministeriets Bemyndigelse til paa Statens Vegne som Ejer af Broen at sagsøge Skadevolderen, naar Broen er bleven paa sejlet. Jeg troede ikke, at vi skulde have fortsat denne Debat, idet vi jo have faaet Tilslutning baade i hele Folketinget og nu ogsaa her i Landstinget. Men jeg vil altsaa konstatere, at hele den samlede Rigsdag staar paa den ene Side imod den højtærede Minister og hans Embedsmænd paa den anden Side.

Jeg vil dog gerne nævne, at i 1905, altsaa 3 Aar efter Overenskomsten, blev